

בית המשפט

בש"א 324/07 ה"ע 610/06		בית הדין להגבלים עסקיים בית המשפט המחוזי בירושלים	
21/10/2007		לפני:	כבוד השופטת מרים מזרחי פרופ' ראובן חורש – חבר מר שאול קוברינסקי - חבר

המבקשת

בעניין:

Visa Europe

ע"י עוה"ד לוי, מי-דן ושות'

ובעניין:

1. **בנק לאומי לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד קנטור, אלחנני, טל ושות'

2. **לאומי קארד בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד פרופ' יובל לוי ושות'

3. **בנק דיסקונט לישראל בע"מ**
4. **הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ**
5. **כרטיסי אשראי לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד פישר, בכר, חן ושות'

6. **בנק הפועלים בע"מ**
7. **ישראכרט בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון, משרד עורכי דין

הצדדים להסדר

הממונה

ובעניין:

הממונה על הגבלים עסקיים
ע"י ב"כ עו"ד מרשות ההגבלים העסקיים

1. **סלקום ישראל בע"מ**
2. **סלקום תקשורת קווית שותפות מוגבלת**
שתיהן ע"י ב"כ עוה"ד זיו אברמוביץ

3. **שירותי בריאות כללית**
ע"י ב"כ ליפא מאיר ושות'

4. **סופר פארם (ישראל) בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד זקלר

5. **אייס רשתות שיווק בע"מ**
ע"י ב"כ גיא סיגין ושות'

המתנגדות

6. **MasterCard International**
ע"י ב"כ אפשטיין, חומסקי, אסנת ושות'

ה ח ל ט ה

1. זו בקשה להצטרף כצד להליך הבקשה לאישור הסדר כובל לעניין שיעור העמלה המשולמת על ידי סולקים למנפיקים בישראל, בקשר עם עסקאות

המבקשת היא, כתאורה, "ארגון חברים אזורי של ויזה בינלאומית, שהיא מערכת תשלומים בינלאומית, בבעלותם של החברים בה. הצדדים להסדר הם חברי המבקשת בישראל".

2. לבקשת ההצטרפות התנגדו מפורשות חברת סופר פארם (ישראל) בע"מ, וחברות סלקום (להלן: המתנגדות לצירוף). הממונה על הגבלים עסקיים העמידה תנאים להצטרפות, והמבקשת הודיעה כי התנאים מקובלים עליה. על פי תנאים אלה, המבקשת תצורף אם תגלה דעתה שהיא תומכת באופן לא מסווג בבקשה, אך הצטרפותה תוגבל להגשת תצהירים וחוות דעת כלכלית ללא יכולת לחקור עדים, אלא באישור בית הדין.

3. המתנגדות לצירוף טוענות כי הבקשה הוגשה באיחור רב, ביום 19.7.07, כאשר ההליך נפתח ב-30.10.06, ועובדה זו תמוהה, במיוחד כאשר המבקשת היתה למעשה צד לבקשת ההיתר הזמני להסדר בשמה באותה עת ויזה הבינלאומית, והיתה גם צד להליך קודם.

4. עוד טוענות המתנגדות לצירוף, כי המבקשת לא עמדה בדרישה המרכזית לצירוף. אין מחלוקת כי פסיקת בית הדין קבעה בעקביות, בשורת החלטות בעבר, תנאים נוקשים לצירוף בעל דין על פי תקנה 27 לתקנות ההגבלים העסקיים. הפסיקה הבהירה כי אין די בכך שמבקש הצירוף יצביע על אינטרס אישי שלו בהליך ואף לא על פגיעה אפשרית, אלא עליו להראות פגיעה באינטרס הציבורי, ועל כן, עליו להבהיר גם מדוע אין הממונה מייצג נאמנה אינטרס זה.

התנאי העיקרי שהעמידה הפסיקה הוא הדרישה להראות "תרומה מחדשת בעלת משמעות בקשר לסוגיה המתבררת", ראו הפסיקה שהובאה בבש"א 138/05 **ארגון סוכנים ובעלי תחנות הדלק בישראל נ' הממונה על הגבלים עסקיים**. השיקול המרכזי ביסוד דרישה זו הוא שיקול היעילות או חשש עיכוב ההליך בשל ריבוי צדדים. הדרישה האמורה מבטיחה שהצירוף אכן יועיל לדיון, ולא רק יכביד עליו. ויוטעם, ליעילות זו חשיבות רבה, לנוכח האינטרס הציבורי בסיומו המהיר של ההליך.

כטענת המתנגדות לצירוף ובצמוד לדרישה האמורה, הובהר בפסיקה בנושא זה כי אין מקום לצירוף כאשר יש ביד הממונה להציג גם את זווית הראיה של מבקש הצירוף, מה גם שיש ביד מבקש הצירוף להציג את המידע שבידו ואת זווית ראייתו בפני הממונה.

5. בעניין שלפנינו, הובהר כי בדעת מבקשת הצירוף לתמוך בהסדר באופן בו ההסדר נתמך ע"י הממונה. עובדה זו מצידה מטילה צל כבד על ייחוד התרומה של המבקשת, דהיינו – על האפשרות שתתרום לדיון דבר שאין ביד הממונה להציגו כדבעי.

6. יתר על כן, המבקשת לא פירטה מהי תרומתה המיוחדת הצפויה לדיון, וזאת על אף שהפסיקה הבהירה שוב ושוב כי כדי לשכנע בקיומה של תרומה כזו "אין מנוס אלא להיכבד ולהיכנס לפרטי התרומה בבקשת ההצטרפות", ראו: ערר 1/94 **כור מזון בע"מ נ' עוף הנגב**. מכאן, שאין די בכך שהמבקשת תעיד על עצמה שיש לה תרומה מיוחדת לדיון.

7. מבקשת מבקשת הצירוף עולה שנמצא בידה המידע הבא :
ידע ייחודי ובעל משמעות לגבי "הליכים אחרים המתנהלים במקומות שונים בעולם בנוגע לעמלת המנפיק אשר חלקם נסב על סוגיות דומות לאלה שתידונה בהליך זה" (סעיף 32 לבקשה);
מידע על "הסדרי עמלת המנפיק" במקומות אחרים בעולם ועל עמדתם של רשויות ההגבלים העסקיים והטריבונלים הרלבנטיים לגבי היבטי עמלת המנפיק והטעמים שביסודה (סעיפים 32-34 לבקשה);
מידע אודות עמדת הנציבות האירופאית ביחס לעמלת המנפיק הפנים אזורית באיחוד האירופי לאחר פקיעתו של הפטור שניתן לכך בסוף שנת 2007 (סעיף 35 לבקשה);
סיכום המבקשת הוא, בהמשך לאמור "יש בידי המבקשת להביא בפני בית הדין הנכבד זוויות ראיה שונות אשר יש בהן כדי לאפשר ראיה רחבה וכוללת של הנושא" (סעיף 36).

8. אנו מתקשים להשתכנע שהמידע האמור חיוני להליך שלפנינו, ובעיקר מתקשים אנו לקבל כי מידע כזה יכול להגיע לבית הדין רק ע"י המבקשת. הדעת נותנת כי המידע מצוי ממילא גם בידי הממונה או כי המבקשת תוכל למסרו לממונה, כדי שיגיע באמצעותה לבית הדין.

לאור האמור, מסקנתנו היא כי אין המבקשת עומדת בדרישות הצירוף.

9. יתר על כן, מבחינת הבקשה מתעורר חשש ממשי שהצירוף יכביד על הדיון, מאחר שהמבקשת הבהירה כי בכוונתה, אם תצורף, להגיש תצהירים וחוות דעת מקצועיות משלה. אכן, החשש האמור יכול לבוא על פתרונו על ידי הגבלת ההצטרפות להיבט מסוים של הדיון, ואולם, משלא הובהרה חשיבות הצירוף, דין הבקשה להידחות כליל.

10. בשולי הדברים נציין, כי הבאנו בחשבון את העובדה שהממונה על ההגבלים העסקיים מסכימה לבקשת הצירוף בתנאים שצוינו. עובדה זו מביאה את המבקשת לטעון כי "די בעובדה שהממונה עצמה אינה מתנגדת לצירופה של המבקשת להליך בכפוף לתנאים ... כדי ללמדנו שבנסיבות המקרה אין די בהבאת הדברים באמצעות הממונה, ואם כך, גם הממונה סבורה שיש בצירופה של המבקשת כדי לתרום להליך". אכן, אפשר שזו דעת הממונה, ואולם, גם הממונה לא הצביעה על התרומה המיוחדת האמורה, ומשלא פורט הדבר, לא נוכל להסתפק בגישת הממונה, מבלי שהובהרו טעמיה מהיבט הצירוף.

עוד נציין, כי ידוע לנו כי המבקשת היתה מעורבת באופן אינטנסיבי בהליך הקודם (ה"ע 4630/01), ואולם, גם עובדה זו אין בה כדי לבסס את טענת התרומה המיוחדת.

11. לאור האמור, הבקשה לצירוף נדחית.

המבקשת תשלם לסופר פארם סך 10,000 ש"ח (בצירוף מע"מ), וסכום דומה לחברות סלקום.

ניתנה היום, ט' בחשוון, תשס"ח (21 באוקטובר 2007), בהעדר המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לב"כ הצדדים.

ש' קוברינסקי, חבר

פרופ' ר' חורש, חבר

מ' מזרחי, שופטת